

dersøgelse hos en læge. Kommunen får i henhold til bekendtgørelse udstedt i medfør af forslaget § 19 en pligt til at indkalde de børn, der ikke har været til en helbredsundersøgelse hos en læge, til en sådan undersøgelse. Den kan enten gennemføres af en ansat læge eller hos en praktiserende læge, som kommunen indgår aftale med. De børn, der ikke tager imod tilbuddet om en undersøgelse hos egen læge, skal indkaldes til en undersøgelse på skolen.

Den lægelige helbredsundersøgelse i forbindelse med skolestart skal i øvrigt ses i sammenhæng med de helbredsundersøgelser, som barnet er blevet tilbudt efter reglerne om lægeundersøgelse af børn, jf. forslaget § 28.

I øvrigt ligger det i ordningen, at tilsynet med det enkelte barns sundhedstilstand kan føre til, at barnet bliver henvist til undersøgelse og behandling hos alment praktiserende læge. Herved sikres det, at familielægen inddrages på tidligst mulige tidspunkt.

Særligt med hensyn til tuberkuloseundersøgelserne bemærkes, at der ud fra en lægefaglig vurdering ikke længere kan anses at være behov for at gennemføre en sådan undersøgelse af alle børn. Den hidtidige bestemmelse herom er derfor ikke medtaget i lovforslaget.

Som en konsekvens af de foreslåede ændringer indebærer lovforslaget, at skolelægens muligheder for at fritage børn fra undersøgelse, jf. skolelægelovens § 3, ophæves. Efter lovforslaget er der tale om et tilbud om helbredsundersøgelse i forbindelse med skolestart, som forældre/børn kan tage imod, hvis de ønsker det. Kommunerne skal imidlertid ved opsøgende arbejde sikre sig, at der er tale om en aktiv beslutning om fravalg hos de forældre, der ikke modtager tilbudet, jf. bemærkningerne ovenfor.

Herudover har skolelægen efter bekendtgørelsens § 3, nr. 2, til opgave at forestå almene sygdomsforebyggende og sundhedsfremmende foranstaltninger, herunder oplysningsvirksomhed overfor børn, forældre og skolepersonale. Både småbørns- og skole-sundhedsplejersker varetager imidlertid ofte allerede i dag den daglige, praktiske kontakt til børn, forældre og personale i sådanne spørgsmål. Forslaget lægger derfor op til, at det overlades til kommunerne selv at beslutte, hvorledes man ønsker at tilrettelægge sin oplysningsvirksomhed inden for området. Det kan være en mulighed at inddrage de praktiserende læger i sundhedsplejearbejdet. § 78 i Landsoverenskomst om almen lægegerning mellem Sygesikringens Forhandlingsudvalg (SFU) og Praktiserende Lægers Organisation (PLO) giver mulighed for etablering af kontaktudvalg til styrkelse af samarbejdet mellem praktiserende læger og kommunerne med henblik på at løse de lokale sociale og sundheds-

mæssige problemer og sikre en samordnet indsats over for den enkelte borger.

§ 2 i lov om sundhedsplejerskeordninger, hvorefter amtsrådet for en begrænset periode kan fritage en kommune fra pligten til at tilbyde sundhedspleje, når særlige forhold taler derfor, bortfalder.

Forslagets stk. 2 angiver stort set hovedindholdet af hjemmesygeplejen, således som dette i dag fremgår af § 2 i bekendtgørelsen om hjemmesygeplejerskeordninger.

I forbindelse med varetagelsen af den i stk. 3 angivne barselspleje skal kommunen sikre sig, at der i forbindelse med hjemmefødsler samt i de tilfælde, hvor en kvinde udskrives umiddelbart efter en fødsel, sker underretning til kommunen forud for eller samtidig med udskrivningen henholdsvis hjemmefødslen.

Til § 19

Bestemmelsen svarer til bestemmelser i de gældende love vedrørende de primære sundhedsordninger.

Bemyndigelsen skal bl.a. gøre det muligt lettere at tilpasse sundheds- og sygeplejen til den faglige udvikling inden for områderne.

Til kapitel 5

Forslaget bygger på den eksisterende kommunale tandplejeordning, jf. lov nr. 310 af 4. juni 1986 om tandpleje m.v. som ændret ved lov nr. 858 af 20. december 1989. Tandplejens mål er fortsat, at befolkningen ved en god hjemmetandpleje og et sammenhængende tilbud om forebyggelse og behandling kan udvikle hensigtsmæssige tandplejevaner samt sunde tænder, mund og kæber og bevare disse i funktionsdygtig stand gennem hele livet.

Forslagets § 25, stk. 3, er en ny bemyndigelse for ministeren til at fastsætte regler om egenbetaling for visse ydelser i den kommunale tandpleje, som ikke kan anses for at være nødvendige ud fra en tandsfaglig begrundelse.

Til § 20

Bestemmelserne i forslaget § 20 svarer indholdsmæssigt til tandplejelovens § 2. Bestemmelsen i forslaget § 20, stk. 2, præciserer, at kommunen har pligt til at tilbyde færdiggørelse af behandlinger, der påbegyndes i den kommunale tandpleje.

Til § 21

Kommunalbestyrelsen beslutter, om det kommu-